

ยาเสพติด¹

ยาเสพติด หมายถึง สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดย การกิน ดม สูบ ฉีด หรือ ด้วยประการใด ๆ แล้วจะทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ ในลักษณะสำคัญ เช่น

- ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อยๆ
- มีอาการอยากยาเมื่อขาดยา
- มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง
- สุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง

ประเภทของยาเสพติด

ยาเสพติด แบ่งได้หลายรูปแบบ ตามลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

๑. แบ่งตามแหล่งที่เกิด ซึ่งจะแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑.๑ ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) คือยาเสพติดที่ผลิตมาจากพืช เช่น ฝิ่น กระช่อม กัญชา เป็นต้น

๑.๒ ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) คือยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน เป็นต้น

๒. แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๖๒ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ

๒.๑ ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๑ ได้แก่ เฮโรอีน แอลเอสดี แอมเฟตามีน หรือยาบ้า ยาอีหรือยาเลิฟ

๒.๒ ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๒ ยาเสพติดประเภทนี้สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของแพทย์ และใช้เฉพาะกรณีที่เป็นเท่านั้น ได้แก่ ผื่น มอร์ฟิน โคเคน หรือโคคาอีน โคเคอีน และเมทาโดน

๒.๓ ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๓ ยาเสพติดประเภทนี้เป็นยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดประเภทที่ ๒ ผสมอยู่ด้วย มีประโยชน์ทางการแพทย์ การนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์อื่น หรือเพื่อเสพติด จะมีบทลงโทษกำกับไว้ ยาเสพติดประเภทนี้ ได้แก่ ยาแก้ไอ ที่มีตัวยาโคเคอีน ยาแก้ท้องเสีย ที่มีฝิ่นผสมอยู่ด้วย ยาฉีดยาระงับปวดต่าง ๆ เช่น มอร์ฟิน เพทิดีน ซึ่งสกัดมาจากฝิ่น

๒.๔ ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๔ คือสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ยาเสพติดประเภทนี้ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัด โรคแต่อย่างใด และมีบทลงโทษกำกับไว้ด้วย ได้แก่ น้ำยาอะเซติคแอนไฮไดรย์ และ อะเซติลคลอไรด์ ซึ่งใช้ในการเปลี่ยนมอร์ฟินเป็นเฮโรอีน สารคลอซูไดอีเฟคริน สามารถใช้ในการผลิตยาบ้าได้ และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอีก ๑๒ ชนิด ที่สามารถนำมาผลิตยาอีและยาบ้าได้

๒.๕ ยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๕ เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีได้

เข้าข่ายอยู่ในยาเสพติดประเภทที่ ๑ ถึง ๔ ได้แก่ ทุกส่วนของพืชกัญชา
ทุกส่วนของพืช กระท่อม เห็ดขี้ควาย เป็นต้น

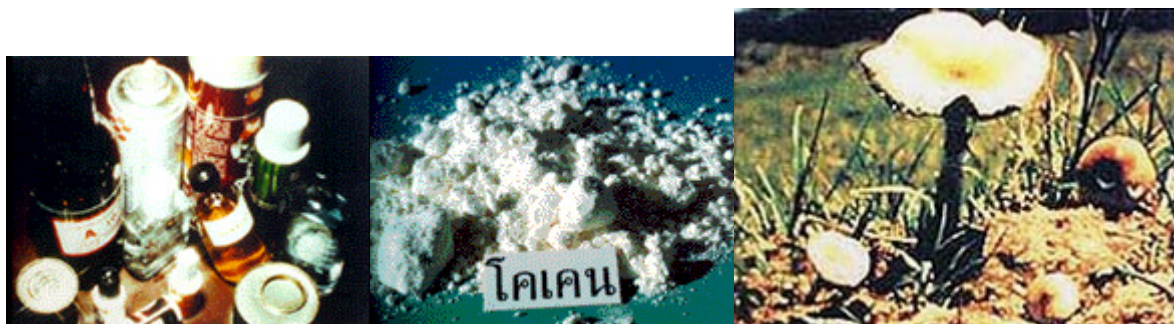
๓. แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท คือ

๓.๑ ยาเสพติดประเภทกดประสาท ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน
สารระเหย และยากล่อมประสาท

๓.๒ ยาเสพติดประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ แอมเฟตามีน
กระท่อม และ โคคาอิน

๓.๓ ยาเสพติดประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี ดีเอ็มพี
และ เห็ดขี้ควาย

๓.๔ ยาเสพติดประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน กล่าวคือ อาจกด
กระตุ้น หรือ หลอนประสาทได้พร้อม ๆ กัน ตัวอย่างเช่น กัญชา

๔. แบ่งตามองค์การอนามัยโลก ซึ่งแบ่งออกได้เป็น ๙ ประเภท คือ

๔.๑ ประเภทฝิ่น หรือ มอร์ฟีน รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์คล้าย
มอร์ฟีน ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน เพทิดีน

๔.๒ ประเภทยาพิษเรท รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์ทำนองเดียวกัน ได้แก่ เซ
โคบาร์บิทัล อะโมบาร์บิทัล พาราลดีไฮด์ เมโพรบาเมท ไดอาซีแพม
 เป็นต้น

๔.๓ ประเภทแอลกอฮอล์ ได้แก่ เหล้า เบียร์ วิสกี้

๔.๔ ประเภทแอมเฟตามีน ได้แก่ แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน

๔.๕ ประเภทโคเคน ได้แก่ โคเคน ใบโคคา

๔.๖ ประเภทกัญชา ได้แก่ ใบกัญชา ยางกัญชา

๔.๗ ประเภทใบกระท่อม

๔.๘ ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี ดีเอ็นที เมสตาซีน เมล็ดมอNINGลอรี่ ต้นลำโพง เห็ดเมาบางชนิด

๔.๙ ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจาก ๘ ประเภทข้างต้น ได้แก่ สารระเหยต่าง ๆ เช่น ทินเนอร์ เบนซิน น้ำยาล้างเล็บ ยาแก้ปวด และบุหรี่ยาเสพติด...มีอันตรายอย่างไร?

การใช้ยาเสพติดอย่างปลอดภัยอาจเป็นไปได้ในกรณีที่ใช้กับคนใช้ เพื่อบรรเทาอาการเจ็บปวดอย่างรุนแรง แต่ต้องอยู่ภายใต้การดูแลควบคุมของแพทย์อย่างใกล้ชิดซึ่งถือว่าเป็นการใช้ยาเสพติดที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีการควบคุมปริมาณการใช้อย่างเคร่งครัด แพทย์ผู้ให้ต้องกรอกรายการยาเสพติดรวมทั้งปริมาณการใช้ทุกครั้ง ส่วนการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดก็จะเกิดผลเสียแก่ผู้เสพได้ เช่น การใช้ยาเสพติดเพื่อการบำบัดความเจ็บป่วยทางร่างกายและจิตใจในลักษณะพร่ำเพรื่อจนเกินปริมาณ โดยไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของแพทย์กลายเป็นผู้ติดยาเสพติด เพราะยาเสพติดนั้นเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายแล้ว จะมีผลทำให้ผู้เสพมีความต้องการอย่างรุนแรงแรงในการที่จะเสพต่อไป ไม่สามารถหยุดการเสพได้ ตรงกันข้ามกลับต้องการที่จะเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อยๆ จนทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของร่างกายและจิตใจ ทำให้ร่างกายไม่เป็นปกติ ซึ่งอาจทำให้ถึงแก่ความตายได้

อันตรายที่เกิดขึ้นแก่ผู้เสพ อาจมีได้ดังนี้ คือ

1. ทำลายสุขภาพให้ทรุดโทรม เพราะระบบการทำงานของอวัยวะผิดปกติ น้ำหนักลด ผิวดำ ร่ายกายชুবวม

2. เป็นบุคคลไร้สมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อารมณ์ไม่เป็นปกติ เฉื่อยชา เกียจคร้าน

3. บุคลิกภาพเสีย ขาดความสนใจในตนเอง มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง

ไปจากเดิม

4. อาจประสบอุบัติเหตุได้ง่าย เพราะการควบคุมทางกล้ามเนื้อและระบบประสาทบกพร่อง

5. เกิดโรคแทรกซ้อนได้ง่าย เพราะความต้านทานโรคน้อย ติดเชื้อง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน รายที่ใช้การฉีด โดยอาศัยเข็มและกระบอกฉีด ร่วมกับผู้ที่ติดเชื้อโรคเอดส์ หรือ โรคตับอักเสบ ย่อมทำให้เกิดการติดเชื้อถึงกันและกันได้

นอกจากนี้อันตราย โดยอ้อมที่จะเกิดกับครอบครัวของผู้เสพติด ก็คือ ความโกลาหล ความเดือดร้อนวุ่นวาย ความวิตกกังวลของทุกคนในครอบครัวนั้นๆ รวมทั้งอันตรายที่อาจทำให้มีผลต่อสังคม โดยส่วนรวม ได้แก่ การเกิดอาชญากรรมต่างๆ มากขึ้น ต้องเสียค่าใช้จ่ายและกำลังเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและปราบปราม ตลอดจนการบำบัดรักษามากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ถ้าหากจะให้กล่าวโดยรวมแล้ว อาจพูดได้ว่า ยาเสพติดมีอันตรายทั้งต่อผู้เสพติด อันตรายต่อครอบครัวของผู้เสพติด อันตรายต่อสังคม และประเทศไทยที่รักของเรานั่นเอง

แหล่งอ้างอิง

1. สำนักงานชั้นสุตรสาธารณสุข. ยาเสพติด [อินเทอร์เน็ต]. [ม.ป.ท.]: [ม.ป.พ.]; C2558 [สืบค้นเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2564]. จาก: <http://www.bangkok.go.th/lab/page/main/2162/0/1/info/60062/%E0%B8%A2%E0%B8%B2%E0%B9%80%E0%B8%AA%E0%B8%9E%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%94>
2. ศูนย์วิจัยสุขภาพกรุงเทพ. ยาเสพติดมีอันตรายอย่างไร [อินเทอร์เน็ต]. [ม.ป.ท.]: [ม.ป.พ.]; C2558 [สืบค้นเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2564]. จาก: <https://www.bangkokhealth.com/16930>